

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401016016/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

De det nu egentlig med Vadske og Renlighed, for det er jo dog det vigtigste?

BASALT. Aa jo – naar vi ikke gjør for store Fordringer.

MADAM. Ja jeg kan begribe det. Men hør, veed De hvad! een stor Fordel har De, og det er, at De ikke har noget at bestille med disse Tjenestepiger, for det er rent ud sagt noget Rak.

BASALT. Ja vi har da Piger paa Gaarden.

MADAM. Ja vist har De, men – forstaa mig – de Piger kommer og gaar. De har dem ikke hos Dem saadan altid.

BASALT. Nej det har vi rigtignok ikke.

MADAM. Ja ser De det. Men det er noget forskrækkeligt noget med det Tyende, og de bliver saamænd være og være. Se der er nu Ane derude, det er saamænd en skikkelig Pige, og tro er hun, og hun mener det godt – jo hun gjør saamænd, men Nytte kan hun ikke gjøre, og saa er hun saa gruelig slem til at svare.

BASALT. Saa?

MADAM. Ja hun svarer for et godt Ord, om hun saa aldrig bliver spurgt. Se saadan kommer jeg igaar Eftermiddags ud i Køkkenet – det var den Gang hun havde vadsket op – og saa ligger der en Karreklud paa Gulvet. Jeg holder nu inte meget af saadan Uordentlighed, og saa siger jeg til hende i en meget ordentlig Tone: »Hør, lille Ane,« siger jeg, »vil du inte værseartig skylle den Karreklud!« og det var sandelig mine Ord, de var ikke en Smule være; men veed De saa, hvad hun svarede?

BASALT. Nej, hvad svarede hun da?

MADAM. Ingenting, men saa gav hun sig til at